

Sovražnega ptiča smo sestrelili.

Tina Jakolič piše dne 14. okt. svojim domačim v Rače:

Pred par dnevi so tu pri nas italijanskega ptiča s topovskim strelom sestrelili. Zrakoplov je prešel gledat na našo stran, kaj naši delajo. Pa poprej je še vrzel bombo na nas. Padla je med kamenje; zadelo ni nobenega. Tu od nas prav lepo vidimo na morje. Ah ljubi moji, ko bi Vi to vedeli, kako je tukajšnji svet lep.

Perila mi ni treba pošiljati imamo ga zmiraj dosti. Tudi kruha Vam ni treba poslati, ker ga imamo dosti in prav dobrega. Cigarete kadim in pušim tako kakor kak turški paša in mislim nazaj na zlate čase in najbolj na Vas preljube domače. Slovenski fantje mi smo mi, po naših žilicah teče kri za našo domovino!

Ustavljen železniški promet v gorenji Italiji.

Iz Milana javljajo, da je v gornji Italiji ustavljen železniški promet skozi 8 dni, ker vse proge uporabljajo za vlake, ki vozijo ranjence s soške fronte.

Ranjenci v Italiji.

Za ranjencev in za hitro nastanjenje po bolnišnicah, je v Italiji jako slabo preskrbljeno. Saniteta ni kos svoji nalogi. Velik odstotek ranjencev dosepe mrtvih že v bližnja mesta. V Milanu, Veroni, v Benetkah in Turinu ni več prostora za ranjence, tako da jih je treba pošiljati celo v Sicilijo, in sicer v velikem številu.

Laški Rudeči križ.

Na Beneškem so zaprli 60 prostovoljcev Rdečega križa, ker so kradli ranjencem. Našli so pri njih velike dragocenosti. Pri petih prostovoljcih so našli v žepih še prste oropanih mrlicev. Na prstih so še tičali prstani, ker jih niso mogli v naglici potegniti z njih.

Ujetnikom na Laškem se slabo godi.

Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Na Dunaj je došlo pismo nekega ujetega avstrijskega častnika, ki izvaja: »Nam se tu ne godi dobro. V Steinu (nižjeavstrijski kaznilnici) se jim godi bolje kakor nam. Mrzlo je, zelo zmrzujemo in ne dobimo drv, da bi napravili ogenj. Jemo in stanujemo zelo slabo in ne postopajo tako z nami kakor se mora postopati s častniki.«

Nočni pohod po skalnatih gorah.

Naš prijatelj nam piše z italijanskega bojišča dne 25. oktobra:

Zmračilo se je. Na majhni delini stojimo pripravljene na nočni pohod. Podnevi je pet nevarna, ker bi nas lahko sovražnik opazil in potem bi bili pozdravljeni od srpnolov. Četovodja nas opomni, da bo treba celo noč hoditi, predno pridemo do naših postojank. Odkorakamo. Kmala začnemo hoditi navkreber. Gesta tema, da ne vidimo drug drugega. Kaditi nam je strogo prepovedano. Korakamo drug za drugim, kajti steza je ozka. Sprejaj gre kašipot-Bešnjak, ki dobro zna za vsako pešpot za njim cela kompanija, držeč se drug drugega za suknjo. Počasi se pomikamo naprej, liki verige. Potrebno se je držati za suknje, kajti vsled teme se ne vidi tovariš pred menoj, ki je samo en korak oddaljen. Če bi se ziva veriga pretrgala, moramo takej napraviti »alarm«, kajti zadnji konec se potemtakem lahko zgubi, ker nima kašipota. Nekaj časa gre po sreči. Naenkrat pa se spodrsno enemu vojaku, pade, spusti suknjo pred njim idočega tovariša in konec verige ostane vzadi. »Zveza pretrgana«, kriči na vso grlo četovodja, toda za stonj, prvi se izginili. Nekaj časa še tako plazimo naprej. Ostanemo več kot eno uro tukaj. Ke je dobil prvi konec počitek, vpraša častnik, so li vsi tukaj, ko izve da ne, pošlje kašipote nazaj in tako pridemo zopet srečno vsi skupaj. Ta pohod je eden izmed najtežavnejših, ki sem jih napravil, kar sem vojak. Kmala pridemo do najstrmejše pečine,

kjer se mora posamezni vojak približno 20 metrov visoko vleči po vrvi navzgor. Kde bi mislil, da je to mogoče, toda iz ljubezni do domovine, se da vse prestati. Proti jutru pridemo na vrh gore, kjer smo pozdravili večni steg. In tukaj je naše novo bivališče.

Franc Bečan.

V naši koči.

Nahajamo se v malem gozdiču, sredi goravja! Koča naša je prav umetno in varno narejena, kar se je pokazalo pretekle dni. Zapazili so nas namreč polentariji, in takoj se je začelo pravo peklensko pokanje okoli nas. Pa zadeti znajo slabo! Deset metrov okoli nas, je bilo vse razkopano od 30-5 cm. topov! Ob vsaki eksploziji se je usipala cela toča kamenja na naše strehe, ki pa nam ni druge škode napravila, kot vrata malo poškodovale.

Mi pa smo se v kljub temu prav izvrstno zabavali. Ko smo se naveličali igre, smo si zapeli krepko domačo pesem: »Slovenski fantje, saj smo mi!«

Mnogo izkrenih pozdravov pošiljamo, domačim, in vsem čitateljem »Slovenskega Gospodarja«, kate-rega tudi mi vsakokrat težko pričakujemo in s pozornostjo čitamo na bojišču.

Kadet Franc Kocmut od Sv. Jurja ob Ščavnici; četovodja Peter Petrovič iz Bukovec pri Ptuj; Ivan Klinc iz Novcevkve pri Celju; Anton Letonja iz Kicarja pri Ptuj in Franc Werlt iz Ljubljane.

Bolgarsko-srbsko bojišče.

Sedaj Bolgari bolj počasi napredujejo, tudi na jugu. Njih uradna poročila pravijo, da je položaj na južnem bojišču nespremenljiv. Gotovo so morali Bolgari na jugu nanovo razvrstiti svoje čete, da si zavarujejo hrbet proti francosko-angleškim četam, ki so se izkrcale in se še vedno nanovo izkrcavajo v Solunu. Ali bodo te čete mogle preprečiti usodo srbske armade, je veliko vprašanje. Po splošni sodbi to ne bo šlo.

Rusi še dosedaj niso napovedali Bolgarom vojske in še tudi niso posegli v vojno drugače kakor z obstreljevanjem Varne z morske plati. Po našem mnenju je to znamenje velikih ran, ki jih je ruska armada zadobila na Poljskem. Rusi niso zmožni postaviti nove armade z novimi častniki, z novo municijo in rovinimi velikimi topovi. Rusija je vojaško hudo oslabiljena.

Na severu, kjer vodi general Bojadjev bolgarske čete, so zavzeli Bolgari Pirot ter se tudi od izhodne strani približujejo glavni srbski trdnjavi, Nišu. Tudi od severa, od Knjaževca prihajajo bolgarske čete vedno bližje Nišu.

Na Donavi je stik med nami in Bolgarijo dosežen, odkar so se naše in bolgarske čete v ozemlju ob Danavi, severno od Negotina združile in pregnale Srbe. Naše ladje že vozijo na Bolgarsko. To je velikega pomena. Bolgarija ima veliko žita, fižola, riža in živine na prodaj. Ako bo naša vlada hotela, bo lahko vsega kupila. Potom Bolgarije pa smo dobili tudi zvezo s Turčijo, kar je velikega gospodarskega in vojaškega pomena. Nemčija bo gotovo poslala Turkom topov in streliva, da lahko nastopi proti Angležem v Egiptu. Tudi vojake za vojsko na Kavkazu proti Rusom bo jim Nemčija oborožila. Iz Turčije pa bomo dobili za vojaštvo bombaža, bakra, salpetra in druge rude. Samo gumija za naše avtomobile še manjka, toda gumi se da vsaj za tovarne avtomobile nadomestiti tudi z železom.

Pirot po krvavem boju zavzet.

Iz Sofije se dne 28. oktobra poroča:

Pe dalgem krvavem boju so bolgarske čete zavzele Pirot in so danes slovesno vkorakale v mesto.

Bolgari osvobodili avstrijske ujetnike.

Pri svojem prodiranju v Macedonijo, so bolgarske čete, v mnogih krajih osvobodile avstrijske vojne ujetnike, katerih niso mogli Srbi pravočasno spraviti naprej. Osvoboženi Avstrijci so že na potu v Sofijo.

Grčija in Rumunija.

Grčija si je z Bolgarijo dobra. Najboljši dokaz za to je, da je Grčija svoje vojaštvo odpoklicala z bolgarske meje. Toda Grčija si je tudi s četverosporazumom dobra, in nič ni storila, da bi zabranila nadaljno izkrcavanje čet v Solunu. Le tolike skrbi, da se ji preveč ne ugnezdijo v Solunu, za to ima tudi svojega vojaštva v Solunu vse polno. Zatrjuje se, da bo Bolgarija v zahvalo za prijateljsko razmerje prepustila Grčiji od Nove Srbije Bitolj ter ji zaradi Albanije ne bo delala nobenih težav.

Grčija želi Albanijo in mihče, razven Italije in Srbije, ji ni v tem nasproten. Zato pa bo nastal zelo zanimiv položaj, ako bo morala srbska armada na albanska tla. Italija bo nemirna, še bolj pa Grška. Grška zna uporabiti to priložnost, da vkoraka v Albanijo in jo zasede. Saj zbira ob meji že svoje čete. Grški oficirji pa s komitaši že v Albaniji delajo nemire proti — Srbom in Italijanom.

Težko je verjeti, da bi Grčija proti nam ali proti Bolgarom posegla vmes. Prej zna delati težave četverosporazumu zaradi njegovih čet v Solunu. Toda za to še je čas, ko je srbska armada popolnoma premagana.

Rumunija je za nas še vedno bolj negotova kakor Grčija. Toda vojske proti nam skoro gotovo ne bo začela; kajti potem bi uporabila gotovo boljše trenotek kakor je sedanj. Glede žita in drugih potrebščin pa nam Rumunija še nadalje dela velike težave. Je pač resnica, česar ne smemo pozabiti, da je skoro vsa javnost v Rumuniji proti nam.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

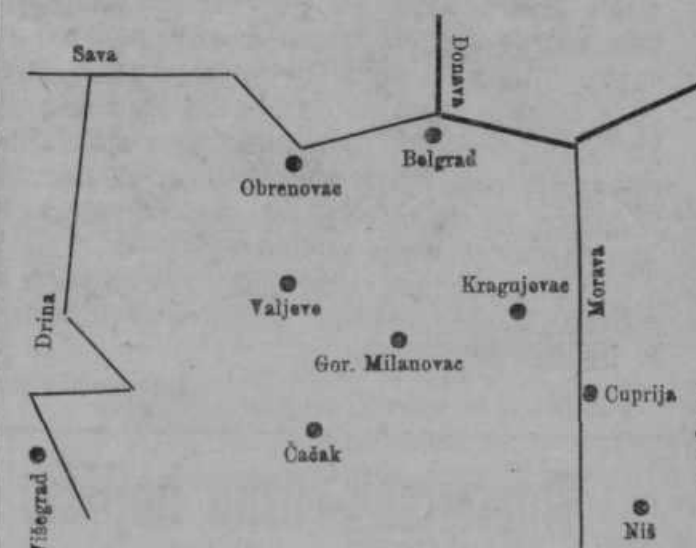
Kaj bo s Srbijo?

Vsako sedaj hoče vedeti, kaj bo s Srbijo, ali bo izbrisana iz zemljevida, kako bo razdeljena in kako bo s Črnogoro.

Splošno mnenje je, da bo Srbija razdeljena med Avstrijo, Bolgarijo in Grčijo. Splošno mnenje je tudi, da bo Črnogora istotako morala izginiti, ker bi bila sicer središče in zatočišče srbske iredente. Z deželami izgineta seveda tudi obedve vladarski rodovini. Črnogoro bi dobila Avstrija, ki bi postala soseda Grške v Albaniji.

Drugi zopet mislijo, da se bo sicer večina Srbije razdelila med Avstrijo, Bolgarijo in Grčijo, a da bo nekaj Srbije ostalo, ki bo združena s Črnogoro v eno državo. V tej novi državi bi vladala rodovina, na katero bi se Avstrija in Nemčija lahko brezpogojno zanesli. Imenuje se ime vojvode meklenburškega, ki je tudi v sorodstvu z rusko carsko hišo, iz česar se izvaja upanje, da bi Rusija ne nasprotovala posebno hudo.

Toda, in to povdarjamo, to so le ugibanja. Kako se v naših odločilnih krogih v resnici misli o usodi Srbije, to bomo uradno in zanesljivo še le izvedeli pri mirovnih pogajanjih.

Gornji Milanovac naš.

Čete generala pl. Kövesa, ki so prodirale južno od Valjeva, so dne 31. oktobra zavzele mesto Gornji Milanovac, ki leži zahodno od Kragujevca.

Srbi izročili Kragujevac.

Po zavzetju Gornjega Milanovca in vsled ne prestanega prodiranja naše armade ob Moravi Srbom ni bilo več mogoče držati svoje trdnjave.

Kragujevac, ki leži v ravni črti izhodno od Gerajeva Moravca. Dne 1. novembra predpoldne so naše čete vkorakale v Kragujevac in razohesile na trdnjaviških utrdbah avstrijsko zastavo.

O predaji Kragujevca se še poroča dne 1. nov.: Danes (1. nov.) zjutraj je odposlanstvo mestnih uradov iz Kragujevca prineslo poklonilno pismo ter izročilo mesto. Istočasno je poročnik našega pešpolka št. 70 udril v mesto in razvil na orožarni in vojašnicah avstro-ogrsko zastavo. Pričakovalo se je, da bodo mesto izročili, ker so se že včeraj slišale razstrelbe utrd, in so letalci poročali, da so čete odšle za srbsko fronto. Izguba Kragujevca je pač najboljši dokaz, da začne srbska moč razpadati.

Čačak zaseden.

Naše čete, ki so prodirale preko Gornjega Milanovca, so dne 2. novembra zasedle mesto Čačak ob srbski Moravi. Čačak šteje skoraj 6000 prebivalcev. V Čačaku so bili slovenski ujetniki, n. pr. rajni dr. Serbec, dr. Juhart in drugi.

Ob črnogorski meji.

Napram Črnogorcem naša armada ves čas vojne stanja ni nastopala napadalno, ampak je samo odbijala sovražne napade. Črnogorci torej niso bili pripravljeni na avstrijske napade. Zadnje dni so namreč naše čete z nepričakovanimi naskoki odvzele ob črnogorsko-hercegovinski meji v bližini mesta Avtovac dve važni gorski višini Troglav in Orlovac. Ti dve pridobitvi ste tem važnejši, ker obvladujete višini daljno ozemlje na črnogorski strani.

Črnogorci so južno od Višegrada zbrali večino svojih razpoložljivih čet, da tako nekoliko razbremenijo zahodno srbsko krilo.

Boj za Lovčen.

Iz boke Kotorske nam poroča Jožef Klemenčič od trdnjavskega topničarskega oddelka v Troste v Dalmaciji:

Črnogorci so si izprosili spet od nekdaj par tucatov neklih rjavih starih granat, katere so res malo vredne, ker jih le malo eksplodira.

V nedeljo, dne 24. oktobra ravno ob pol dvanajstih ko smo bili pri kosilu, in si polnili želodce s svinjsko pečenko, obiram ravno malo kost, in kar naenkrat se pojavi v zraku neke šumenje in tresči ne daleč od nas, da mi kar kost pade iz rok na tla. O ti nepridiprav, si mislim, in hitro pobrem kost in tudi svoje spravim na varno; Joško le hajd pod streho, kjer si varen pred ekrasitom, jaši tebe ščuk črnogorska pošast, še pri tako dobrem kosilu nas ne pusti pri miru.

Tako smo sprejeli spet precej železja iz Lovčena po zraku, čedalje bolj goste granate so začele padati okoli naše trdnjave, a le ena je zadela in še ta se ni razletela. Seveda je tudi naša sosednja trdnjava Gorazda korajžno odgovarjala na Lovčen. Tej kanonadi je storila že okoli tretje ure gosta megla konec, katere se je vlegla čez Lovčen, in nam zakrila cilj, da nismo mogli opazovati naših strelcev. Črnogorci so že devet kilometrov svoje topove odvedli nazaj in od tam streljajo zelo slabo, ker se na prejšnjih postojankah niso mogli održati, ker so jih naši topovi že nekaj v zrak poslali. Sedaj lahko že na znanh svoje topove prevaža, ker ima že mnogo snega po Lovčenu.

Vsem cenjenim čitateljem Slovenskega Gospodarja izročam iskrene pozdrave, in tudi na Malo Nedeljo ne pozabim.

Kovačov Jožek.

Austrijsko-rusko bojišče.

Že večkrat smo rekli, da smo ob ruski fronti zakopani. Posamezni boji ob Stepic in Strypi torej nimajo nobenega večjega pomena.

Novi vpoklici v Rusiji.

Na carjev ukaz so sedaj vpoklicani pod orožje vsi 43 do 47 let stari Rusi, ki so bili do sedaj oproščeni od vojaške službe. Petrograjski list »Rieč« piše, da morajo v Rusiji opravljati dela za vojaško upravo tudi vsi ujetniki, ki se nahajajo v preiskovalnih zaporih, kar dosedaj ni bilo običajno v nobeni drugi državi.

Kako je v Rusiji.

Iz Petragrada poročajo, da je Rusija sedaj podobna velikanskemu vojnemu taborišču. Vlada je zasegla vse tovarne in večje delavnice, da izdelujejo municijo in drugo vojno gradivo. Skoro vse železnice so podrejene vojaškim oblastim, tudi železniški uslužbenci stoje pod vojaškim zakonom. Vse mehanike so poklicali s fronte, da izdelujejo municijo.

Iz Odese poročajo o velikih draginjskih izgrelih v zadnjih 14 dneh. Prišlo je do spopadov s policijo. Izgrediv so se udeležili tudi vojaki, ki so se vrnili iz vojne.

Kavkaški podkralj, veliki knez Nikolaj Nikolaevič, je odredil nasilni izgon vseh Židov iz Kavkazije tekom 14. dni.

Hemško-francosko bojišče.

Francosko-anglesko napadanje je popolnoma prenehalo. Sedaj se vršijo le manjši spopadi. Na obeh straneh so močno zakopani. Da zadnja ofenziva ni uspela, je v Franciji strašno pobilo ljudi. Sedaj že mislijo na splošne vpoklice, kar je za vsako državo zadnje sredstvo.

Splošni vpoklic v Franciji.

Iz Geneve se poroča: V Franciji nameravajo vpoklicati pod orožje slično kakor leta 1870 vse moške osebe sposobne za orožje. Od vojaške službe ne bo nihče oproščen. Vsi predsedniki vladnih okrožij so bili poklicani v Pariz na tozadevna posvetovanja.

Novo ministrstvo v Franciji.

Najprej je odstopil zunanji minister Delcassé, ker ni odobral pošiljanja francoskih čet v Solun. Za njim je slo celo ministrstvo in sedaj je prevzel ministrstvo Briand. Bil je že večkrat minister ter si je izbral za svoje tovariše sedaj same bivše ministre, in sicer, kar je značilno, iz vseh strank. Zakaj iz vseh strank? Dvojno mnenje je o tem, seveda si obojno nasprotuje. Nekateri pravijo, da bo Briand vojno za vsako ceno nadaljeval in pri tem se hoče opirati na vse stranke. Drugi pravijo, da je Briand korajžen človek in da bo začel delovati počasi in previdno za mir. Pri tem potrebuje podpore od vseh strank. Ktero mnenje je resnično, bomo videli.

Razne novice.

Duhovniške vesti. Cesar je imenoval č. g. Rudolfa Janežič, spiritala mariborskega bogoslovja, za lavantinskega kanonika.

Vojna procesija. V nedeljo, dne 31. oktobra popoldne so se zbrali verniki mariborskega mesta v stolnico, kjer so imeli prevzvišeni nadpastir popoldansko pobožnost, litanije Srca Jezusovega in slovesni blagoslov. Potem se je pričela druga vojna procesija. Pomikala se je od stolnice, skoz Stolno ulico na glavni trg, odtod skoz Viktringhofovo ulico proti Marijini baziliki. Udeležba je bila tako velika, da so verniki — cenili smo jih na 4000 — napolnili popolnoma prostorno baziliko. Tu so zopet prevzvišeni knezoškof molili litanije Matere božje ter podelili dvakrat blagoslov z Najsvetejšim. Potem pa so z ozirom na rek sv. Pavla do Hebrejcev: »Bratje, prosim vas, sprejmite besedo tolažbe« podali v genljivem govoru petero virov tolažbe v tem hudem vojnem času: sveto vero, pravičnost našega boja, varstvo Kraljice sv. Rožnega venca, priprošnja vseh svetnikov in skrb, ki jo ima sveta Cerkev za verne duše sploh in zdaj zlasti za duše padlih vojakov. Ravno v tem bojnem letu so duhovniki prvokrat smeli na vernih duš dan služiti tri svete maše. — Prevz. nadpastir so vernike tudi povabili, naj po vzgledu Izraelcev ob času Mozesovem radi darujejo, kar premorejo, za domovino in za njeno pravično stvar, in naj v tem zmislu tudi po svojih močeh podpisujejo tretje vojne posojilo. — Z velikim zanimanjem so sledili poslušalci tolažilnim in prepričevalnim besedam priljubljenega govornika. Cela cerkev je na to zapela avstrijsko himno, ki je sklenila veličastno cerkvene in demolišne svečanost.

Vernik duš dan na mariborskem pokopališču. Posebno slovesno se je letos slavil dan Vernih duš na mariborskem mestnem in vojaškem pokopališču na Pobrežju. Na grobove umrlih vojakov so položili krasne vence polkovnik Holik v imenu častnikov in vojašiva z ginljivim nagovorom, nadalje župan mesta Maribora istotako z nagovorom ter gojenec tukajšnje vojaške višje realke. Urbanek, tudi z nagovorom ter več drugih. Popoldne so pa romale velikanske množine ljudstva na pokopališče. Grobovi padlih junakov so bili krasno ovencani in razsvetljeni. Cecilijski pevski zbor je prinesel dve zelo lepi pesmi, izmed katerih je bila druga točka krasna skladba tukajšnjega profesorja g. E. Berana. Gospod Umek vojaški kurat, je imel lep nagovor o smoti: Kaj nam govorijo danes vojaški grobovi. Za celo slovesnost ni je pridobil posebne zasluge g. učitelj in čelovodja Žagar, kojega neumorni trud je postavil tako lepe nagrobne spomenike padlim junakom.

Vojni kurat č. g. Alojzij Čížek, župnik v Slovenj Gradcu, je odlikovan z duhovniškim zasluznim križcem II. razreda na belo-rudečem traku.

Cesar obdaril slovenskega očeta, ki ima 7 sinov v vojni. Martin Hrovat, kmet v Smarju pri Jelšah ima 7 sinov v vojni in je zato dobil od presv. cesarja kot odlikovanje srebrno uro z iniciali in 500 kron v denarju.

Vojno posojilo. Dne 6. nov. poteče rok za podpisovanje tretjega vojnega posojila. Opozorjamo, da se lahko podpiše tudi samo za 100 in 300 K. Čeprav smo Slovenci ubogi, vendar storimo po svojih močeh, kar država pričakuje od nas. Na Čekem se je v Pragi ustanovila poseben odbor, ki agitira med Čehi za podpisovanje vojnega posojila. Vsi narodi tekmujejo, da pokažajo pri tem vojnem posojilu svoje resnično domoljubje, ki pa je obenem tudi čin dobrega gospodarstva, ker nudi to posojilo nanavadne denarne udobnosti. Slovenci, udeležimo se po svojih močeh tretjega vojnega posojila.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali: Dr. Radoslav Pipuš, odvetnik, 100 kron, Antoa Trinkaš, kapelan, 8 kron, Okrajna hranilnica v Slovenjgradcu, 70 kron, Franc Razpre, kapelan, 50 kron, dr. Anton Medved, profesor, (mesto venca na grob + Sreška Stagnar) 10 kron.

Novi vpoklici črnovojakov. Domobranksko ministrstvo razglasa, da so poklicani pod orožje na 16. novembra t. l. tisti črnovojaki, ki so bili pri ponovnem prebiranju spoznani za orožje sposobni in sicer letniki 1873 do vstevskega letnika 1877, nadalje letniki 1891, 1895 in 1896, črnovojaki, ki bodo pri prebiranju do 16. novembra 1915 spoznani za sposobne ter letniki 1875, 1876, 1877, 1891 in 1895, če že niso pod orožjem, ali pa, če so bili odpuščeni na določeno ali nedoločeno dobo.

Odlikovan je bil s srebrno kolajno I. razreda praporščak Josip Ilc, ki leži ranjen v vojaški bolnišnici v Chrudinu na Češkem.

Grobovi naših junakov. Dunajski vojni pomožni urad nam je poslal poziv, v katerem pravi, da je vojno prevozna vedstvo št. I. v Krakovu v svojem delokrogu, t. j. onemlje avstrijsko-ruskega bojišča, pripravljen o skrbeti, da se grobovi naših junakov ne bodo smetili, ampak da se jih bo krasilo in vzdrževalo. Ker so grobovi zelo raztreseni po njivah, gozdvah in sploh povsod, kjer se je vrtil boj, so je bati, da grobovi in spominiki kriti razpadajo. C. in kr. Vojne prevozna vedstvo št. I. (Feldtransportleitmag) v Krakovu prejema darove za vzdrževanje grobov.

Invalidov se vedno več oglašajo. Za stajerske vojake, ki so pehabetni vsled na bojišču pridobljenih ran, so se uredile v deželi zares prav blagodejne in nad vse koristne uprave. Do sedaj je v deželi le devet živčih vojakov, ki so popolnoma slepi. Ti so oskrbljeni v Gradcu v zavodu za slepce in se učijo primernega dela. Umetnih udov je dobilo v deželi od sedaj okrog 200 stajerskih vojakov. Kuratorij oskrbuje tudi za te siromake, da se učijo raznega posla, kakor je za vsakega primerno. Ta kuratorij oskrbuje tudi je-tične vojake, katerih je do sedaj že skoro do 2000 Stajercev v raznih zavodih. Invalidi, ki se niso popolnoma ozdraveli in so že doma, se naj obrnejo na dež. edbernika dr. Verstovskega.

Preskrbevalne podpore za družine invalidov. Domobranksko ministrstvo je sporazumno z finančnim in vojnim ministrom uredilo, da se podpore za družine invalidnih vojakov tudi tedaj naprej izplačujejo, če dobi invalid svojo invalidno podporo. Odredba je bila izdana dne 28. sept.

Toplo perilo in obrambna sredstva zoper mraz za vojaštvo. Stajerske namestništvo nam naznanja, da se sime letos toplo perilo in obrambna sredstva zoper mraz za vojaštvo na bojišču poslati edinec na »urad za zimske oskrbe« pri cesarski namestitvi v Gradcu, Bürger-gasse št. 2., I. nadstropje. Pošiljanje toplih predmetov po zimskih na pomembne vojake na bojišču je višje vojaške